

September 2016

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev
(42)

Sund fornuft på nordjysk

Hvad så, arbejder du stadig som advokat ?

Ja, det gør jeg. Da jeg i 2011 blev valgt til Folketinget, solgte jeg og min kompagnon vort advokatkontor til Advokatfirmaet Børge Nielsen, der er Aalborgs ældste og bedste firma, og hvor min kompagnon blev partner.

For mit vedkommende blev jeg ansat i firmaet på deltid og arbejder således som advokat hver mandag (hvor der ikke er møde i Folketinget) og i øvrigt i ferierne.

Det betyder, at jeg i dag fortsat kan have fingeren på pulsen med eksempelvis retsmøder og med bestyrelsesarbejde i en del nordjyske selskaber.

Det giver en god praktisk indsigt til brug for eksempelvis arbejdet som retsordfører og medlem af Erhvervsudvalget. Antallet af tidligere selvstændige erhvervsdrivende

i Folketinget er i dag under fem, og umiddelbart kan jeg ikke nævne andre medlemmer, der fortsat er tilknyttet erhvervslivet under een eller anden form.

Vandrehallen

Indtil grundlovsændringen i 1953 havde vi både et Folketing og et Landsting. Da lovene skulle vedtages i begge kamre, var et samarbejde nødvendigt.

De to lokaler ligger i hver sin ende af Christiansborg. Folketinget ud mod Slotspladsen og Landstinget ud mod Ridebaneanlægget. Mellem de to lokaler ligger "Vandrehallen". Her kunne parlamentarikerne vandre og sætte sig enten i de mange små nicher eller i "Samtaleværelset" (nu Folketingets fornemste repræsentationslokale) og forsøge at opnå enighed.

Vandrehallen er udsmykket med en 268 meter lang blomsterfrise, hvor maleren Rasmus Larsen i perioden 1918–1921 ind imellem har efterladt sig sine bidende kommentarer til det politiske liv. Kommentarer, der bestemt stadig er dagsaktuelle. *"Ikke enhver hane, der galer, melder ny dag". "Alle vil herre være, ingen vil sækken bære"* – og måske den mest kendte: *"Herren mildner luften for de klippede får"*. Gode råd og stadig dagsaktuelle påmindelser også til nutidens politikere, ikke mindst Thulesen Dahl og Samuelsen.

I Vandrehallen kan man i øvrigt også betragte grundlovene fra 1849, 1866, 1915 og den seneste fra 1953.

Debatkultur ?

Debatkulturen i Folketinget er desværre ikke altid opløftende.

Pt. afventer vi således den 12–14 timer lange åbningsdebat d. 6. oktober, hvor de medlemmer der ikke selv har fantasi til at give et relevant spark til modstanderen

som oftest udstyres med indlæg og spørgsmål skabt af partiernes sekretariatsmedarbejdere og studenter-praktikanter.

Deltager man så i øvrigt i debatten om et givent lovforslag fra ministeren, vil man ofte kunne iagttage ministeren travlt engageret på Facebook eller i samtale med kollegaer, inden ministeren går på talerstolen, takker for "de meget interessante indlæg", og herefter oplæser den af embedsmændene udarbejdede tale.

En god del af tiden i folketingsalen går desværre for mange medlemmer med opdateringer af Facebook og øvrige sociale medier. Jeg er personligt dårlig til at multitasking og har derfor stor beundring – og undren – overfor det medlem, der under deltagelse i en afslutningsdebat i folketingsalen beviseligt samtidig kunne opdatere sin Facebook-profil 59 gange !

Spørgsmål

Hver onsdag er der spørgsmålsdag i Folketinget.

Her er der nemlig mulighed for at stille allerede indleverede spørgsmål til ministre, som herefter oplæser embedsmændenes svar, og får det til at lyde, som om det var deres eget svar. I 2. og 3. replik er der dog (måske) mulighed for at finde ministers egen holdning til emnet, så i mange tilfælde kan denne spørgetid rent faktisk medføre en nogenlunde frugtbar debat.

Når der alligevel stilles spørgsmål som: *"Hvad er kulturministerens holdning til DR's genudsendelse af Nissebanden på Grønland?"* og adskillige spørgsmål på tilsvarende høje akademiske niveau, så er årsagen desværre at finde i et helt andet og for demokratiet problematisk fænomen.

Siden 2009 har enhver dansker kunne følge møder i Folketinget og i ministersamaråd direkte på tv med genudsendelser i løbet af dagen og i løbet af året. Reaktionen hos enhver demokrat er umiddelbart, at der her er tale om en enestående mulighed for danskerne til at følge den politiske debat – typisk ses "Folketingskanalen" faktisk løbende af rigtig mange seere. Når jeg alligevel vover påstanden om, at kameraerne burde pilles ned, så er det fordi, vi desværre er havnet i den situation, at debatten

kører, samråd indkaldes, og spørgsmål stilles – i vidt omfang ikke af politiske grunde – men derimod for at sikre egen gratis promovning på hjemmefronten.

Foreløbig står det 178 stemmer for TV og 1 stemme imod!

Breaking

I et land med 5 mio. indbyggere og et utal af nyhedskanaler, der konstant kører "breaking news", bliver tærsklen for, hvad der kan karakteriseres som "breaking" og for den sags skyld "news" i sagens natur lavere og lavere.

Mulighederne for at få distribueret sit budskab via pressen ligger lige for – bare man kan svare hurtigt og i en kort, fræk sætning. Det er ikke nemt med eksempelvis finanslovsforslaget. Journalisterne har kun sjældent plads til en mere omfattende gennemgang.

De gør ellers, hvad de kan for at få fat på historierne. Som det eneste parlament i verden har vi fast accrediteret 180 journalister, der kan færdes på Christiansborg, som var det på egen redaktion. Ønsker et medlem ikke at kommentere på en sag til Ekstra Bladet, er der i realiteten fri jagt på gangene eksempelvis mellem kontor og folketingsaal.

Christiania og den frie hash

Som en af de danskere, der stadig har min første cigaret til gode, kan jeg af nogen opfattes som så regelret og kedelig, at jeg ikke burde udtale mig i debatten om fri hash.

Jeg gør det nu alligevel i håb om, at diskussionen kan blive sporet ind på det, der er problemets kerne nemlig spørgsmålet om, hvorvidt et rusmiddel – der er sundhedsskadeligt – nu skal frigives.

For det er jo det, det drejer sig om. Det drejer sig ikke om, hvordan vi kommer bandernes forrygende økonomi til livs, hvordan staten som hashesælger vil kunne tjene penge, eller hvordan Christiania kan blive et fredeligt område for de mennesker, der mildt sagt i 40 år ikke har ønsket politiets tilstedeværelse – i øvrigt med den helt naturlige konsekvens, at banderne selvfølgelig i stedet har holdt deres indtog i dette lovløse paradis.

Men skal unge mennesker i Thisted eller Tønder betale for Christianias forhold og en reduktion af bandernes hashindtjening? For det er jo det, der vil ske i form af, at flere fristes ved meget lettere tilgængelighed af hash overalt i Danmark. Man skulle måske erindre den københavnsk inspirerede debat om, at der også er et Danmark uden for det Christiania, der ikke ønsker at respektere danske love, men nok vil rådgive os andre om, hvordan vi skal indrette dansk lovgivning.

Den nuværende lovgivning har spillet fallit, og indsatsen har været forgæves i mange år, lyder det (nu) også fra De Radikale. Det er til dels – og kun til dels – korrekt. Det er nemlig nogenlunde ligeså korrekt, som at folk fortsat kører for stærkt, og at der fortsat begås indbrud. Men det får os vel ikke til at ophæve færdselslovens hastighedsbestemmelser eller gøre tyveri straffrit. Argumentet er og bliver ganske hult.

Jeg kunne frygte, at de, der taler for frigivelse, hovedsagelig har egen velfungerende situation for øje. Således er der næppe tvivl om, at rigtig mange ressourcestærke personer uden problemer vil kunne håndtere en retstilstand med fri adgang til hash. Men Danmark indeholder desværre også mennesker, der er knap så socialt robuste, og som således kan føle sig fristet af det, der nu får det officielle blå stempel – for sådan vil en frigivelse selvfølgelig blive opfattet. De er ikke alle hashrygere i dag, bl.a. fordi det trods alt er forbudt og ikke er så tilgængeligt, som det vil være i fri handel.

Afgørende for en frigivelse af hash må være en sundhedsmæssig og medicinsk vurdering. Der er på det område mange forskellige udlægninger af konsekvenserne. Da jeg ikke har et begreb skabt om medicin, tillader jeg mig at holde mig til Sundhedsstyrelsens objektive udlægning (se sundhedsstyrelsen.dk). Her advares i klare vendinger mod hash, der beskrives som vanedannende, sløvende, nedsætter korttidshukommelsen og indlæringssevnen, ligesom særligt unge mennesker kan udvikle en psykose.

2025-planen

Efter tilløb sommeren over løftede Venstres ledelse sidst i august sløret for 2025-planen, der er Venstres forslag til pejlemærker over det næste årti.

Mange af nyhedsbrevets læsere vil måske forvente, at jeg er en af hovedforfatterne til planen. Det er ikke tilfældet, må jeg skuffende meddele. Dels har jeg haft travlt med udarbejdelse af dette nyhedsbrev, dels har ledelsen, (læs: Løkke, Jensen og Hjort) følt, at det at involvere en 34 mands stor folketingsgruppe i arbejdet, ville være ensbetydende med daglig offentliggørelse af enhver tanke til løbende diskussion i pressen.

For vi er desværre i Venstre ikke ret gode til at holde på en hemmelighed! Det går langt bedre i DF under Pia Kjærsgaards Sharia-lovgivning. Her tør ingen røbe noget som helst.

Planen blev derfor først offentliggjort for folketingsgruppen ved et møde på Marienborg mandag d. 29. august kl. 17.00. LLR annoncerede herefter planen på Facebook kl 20.00, mens vi andre fik kylling med agurkesalat samt kartofler (med skræl).

Planen er efter min opfattelse et godt og modigt bud på en fremtidssikring af den kommende generation. Så den bakker jeg fuldt og helhjertet op.

Topskatten er på magisk vis blevet "varebetegnelsen" på planen – selvom planen i øvrigt drejer sig om så meget andet. Jeg synes, der er fundet en fin løsning, der også tilgodeser den dygtige og flittige medarbejder, der i dag afleverer 56 % af den sidst tjente krone i skat. Ifg. Cepos betalte 5.200 sygeplejersker og 2.800 lastbilchauffører i øvrigt topskat i 2015. (Det lyder som om, at tallene involverer en hel del overarbejde).

Med 1.000.000-grænsen letter vi skatten med 5 % for 90 % af alle de, der i dag betaler topskat dvs. indkomster fra 465.000 til 1.000.000.

Samtidig sørger 2025-planen for, at vi stadig har et socialt trygt samfund – efter planen med langt mere incitament for, at langtidsledige og folk på overførselsindkomst aktivt søger arbejde. I dag har 100.000 danskere mindre end 2.000 kr. ud af at finde sig et arbejde fremfor at forblive hjemme på overførselsindkomst. Det skyldes skat og bortfald af mange sociale ydelser.

Det duer ikke.

Regan Vest

Som læseren måske husker, så omtalte jeg tidligere i dette nyhedsbrev med stor beundring et besøg i koldkrigsbunkeren Regan Vest i Rold Skov. En historisk perle af dimensioner.

Efter en del "plagen" er det nu lykkedes mig og mine nordjyske kollegaer at få etablering af et regulært koldkrigs-museum med på regeringens finanslovsforslag.

Det er jeg utrolig glad for. Der bliver her tale om en stor nordjysk turist-magnet, og herudover kan bunkeren med stort udbytte anvendes i skole/gymnasieundervisningen.

Også et par voksne kunne få glæde af den. Mange danskere har således som tidligere nævnt fået kollektivt hukommelsessvigt ved murens fald mht. deres støtte til en russisk magtovertagelse i Danmark. I flere andre lande ville en sådan "5. Kolonne-virksomhed" have ført til undersøgelser, kommissioner, straf m.v.

I Danmark er man i stedet i stort omfang forfremmet til lederstillinger i det offentlige, herunder i radio og TV.

"Værftskrisen"

Før valget var jeg meget harm over, at den socialdemokratiske forsvarsminister ikke ville udnytte en undtagelsesbestemmelse i EU Traktatens art 346 og undlade EU-udbud af militært udstyr, herunder flådens skibe. Baggrunden for bestemmelsen er bl.a. sikkerhedsmæssige årsager.

Stor var min undren derfor, da jeg i forgangne uge kunne konstatere, at også vor nuværende – og i øvrigt glimrende – forsvarsminister med henblik på vedligeholdelse havde sat kursen på Fregatten Niels Juel, flådens mest moderne skib, mod et billigt værft i Estland (billigt, fordi man ikke her skal indkalkulere de sociale forpligtelser, som vi hælder ned over danske værfters timeløn).

Nu hører jeg imidlertid til det mindretal blandt de folkevalgte, der har den samme opfattelse såvel før som efter et valg. Det er en ikke helt problemfri indstilling på Christiansborg.

Sammen med min kollega Søren Gade tillod jeg mig derfor i et indlæg i Nordjyske at påpege det dybt betænkelige i, at man på denne måde fortsatte den udlicitering, som vi efter vor opfattelse ikke er forpligtiget til.

En udmelding, der måske ikke efterlod endeløs jubel i partitoppen.

Sagen blev reddet fra sidelinjen. Værftet kunne ikke overholde sine forpligtelser mht. levering, og ordren blev på dette grundlag kasseret. Tilbage var de to danske værfter, hvoraf Orskov i Frederikshavn desværre havde afgivet det dyreste bud.

Ordren gik – helt fair – til Fayard-værftet (Lindø).

Men den blev i Danmark.

Får vi valg nu?

Det tror jeg.

Og det har jeg fra en pålidelig kilde, nemlig et andet folketingsmedlem, der har det fra et andet folketingsmedlem, der har det...

Så ærlig talt – jeg aner det ikke. Men jeg kan ganske enkelt ikke forestille mig, hvorledes Liberal Alliances formand kan komme ud af så bastante udtalelser – fremsat både før og efter offentliggørelsen af 2025-planen – uden at tabe sit totale stålsatte ansigt.

Og hvor meget vil egentlig være ændret efter et valg?

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen